

N:o 28.

Af Herr Wallenberg: Om höjande af Statsministerns aflöning.

Vid 1876 års riksdag väckte jag motion om Statsministerns aflönings bestämmande till tjugufyra tusen kronor. Emot förslaget kunde intet giltigt skäl anföras, men af en öfverdrifven grannlagenhet afböjdes det bifall, som frågans vikt och berättigande förtjente.

En statsminister är konungens främste rådgifvare; han har det högsta förtroende, och bland alla offentliga värf är statsminister-embetet det mest makt-påliggande. Då härtill kommer att hans upphöjda ställning förbjuder honom att på annat sätt, äfven om arbetskrafterna kunde räcka till, skaffa sig särskilda inkomster, så bör Riksdagen låta sig angeläget vara att undanröjda det missförhållande, som inträdt derigenom, att en annan konungens rådgifvare har högre aflöning än statsministern.

Någon vidare motivering i denna fråga torde icke behöfvas; men som grannlagenheten bjuder, att Riksdagen tager initiativet i denna fråga, har jag, endast af principiella skäl och utan nuvarande innehafvarens af embetet vetskap, ånyo väckt denna motion.

På anförda skäl vågar jag hemställa, att Riksdagen behagade besluta, att Statsministerns aflöning skall bestämmas till minst tjugufyra tusen kronor årligen, och att detta belopp må utgå från innevarande års början.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1881.

A. O. Wallenberg.